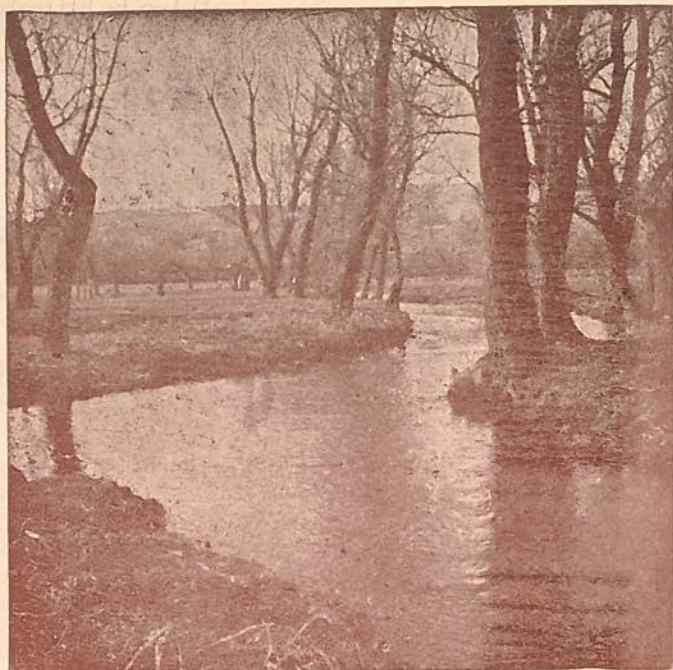

Красива България

Иванъ Вазовъ — най-големиятъ български поетъ и писателъ. Роденъ въ гр. Сопотъ презъ 1850 г. Първоначалното си образование получилъ въ родното си си градче, следъ това училъ въ Пловдивското епархийско училище. Ив. Вазовъ презъ 1872 г. е билъ учителъ въ Мустафа-паша (днешния Свиленградъ). Първото си стихотворение „Борътъ“ е написалъ презъ 1870 г. На нашитѣ абонати препоръчваме произведенията на народния поетъ, особено горещо го препоръчваме на малкитѣ новоосвободени българчета. Набелязваме най-интереснитѣ произведения: „Прѣпорець и гусла“, „Лжигитѣ на България“, „Хаджи Ахилъ“, „Митрофанъ и Дормидолски“, „Единъ кѣтъ на Стара-планина“, „Немили-недраги“, „Великата Рилска пустиня“, „Въ недрата на Родопитѣ“, „Видено и чуто“, „Пѣстьръ свѣтъ“, „Службогонци“, „Казаларската царица“, „Утро въ Банки“, „Свѣтославъ Тертеръ“, „Иванъ Александъръ“, „Легенди при Царевецъ“, „Бориславъ“, „Ивайло“, „Чичовци“, „Подъ игото“, „Нова земя“ и др.

Христо Ботевъ — първиятъ български поетъ. Роденъ въ Калоферъ презъ 1848 год. Училъ при Баща си Ботьо Петковъ, народенъ учителъ въ гр. Карлово, и въ Русия — гр. Одеса. Хр. Ботевъ е учителствувалъ въ Бесарабия, Александрия и Измаилъ. Живѣлъ въ Букурещъ и Браила, гдето взима дейно участие при създаването на първия Централенъ революционенъ комитетъ. Той издава вестницитѣ „Дума на българскитѣ емигранти“, „Будилникъ“ и „Знаме“. Презъ 1876 г. Ботевъ организира чета отъ 200 души и на 17 май 1876 год. минава Дунава при с. Козлодуй, съ насила завладения параходъ „Радецки“. Три дни следъ това Хр. Ботевъ геройски загива въ бой за свободата на българския народъ, пронизанъ отъ вражески куршумъ въ Балкана, при върха Вола.

